

Ako ozubené kolieska zapadajúce do seba
tísícročný kolobeh harmónie zla
Strnulý tikot hodín odvíja tvoj príbeh
sklonený pokorne pred dogmou naplňajúcou tvoj deň
Začiatok úplne nevinný, neschopný obrany
príchod čierneho koča má o to menšie zábrany
Uprostred ticha, svetla a farieb hľadáš vlastné ja
útroby mozgu však zaskočí spätná reakcia

Vpletený do siete doby blíži sa k tebe kat
ty však nevidíš ani, keď ťa už ťahá za kabát
Už si vpadnutý do špirály, stávaš sa väzňom
režimom si obklopený, rodíš sa i zomieraš v ňom
Skrývaš sa, mlčíš, si to ty ? Kde si, nevidím ťa
si úplne malý maličký už len zašliapnuť ťa
Myslíš si, že som mimo hry, že mňa sa to netýka
ja som iba ďalší spolutvorca harmónie zla

Nezničiteľná hybná sila v dejinách
jediná večná krvavá mašina
Mlynček na mäso, ktorý neprestáva mlieť
harmónia zla, ktorej symbolom je smrť